

[LIII Gyldenkilde]

Så godt som alle de tiltag, der er opridset, er områder, hvor SF har kunnet give sin støtte til de fleste forslag. Jeg ved ikke, om ministeren er klar over det – ministeren ser ud, som om han ikke vidste det. Ikke mindst på baggrund af den ulykkelige, store arbejdsløshed er det vigtigt, at alle muligheder for at skabe nye job afprøves. Heri er vi ikke uenige, men vi synes altså også, det bliver lidt grotesk, når vi ser på denne regerings samlede politik, der jo desværre i øjeblikket nærmest er arbejdsløshedsskabende. Hertil skal lægges, at der ikke er satset ordentligt på forskning og uddannelse, der netop skulle ligge til grund for, at mange kunne kaste sig ud i den udfordring, det er at skabe nye arbejdspladser. Jeg bliver nødt til at sige det her, for vi kan ikke adskille tingene alt for meget, de hænger sammen.

SF vil også benytte denne debat til for gud ved hvilken gang at rejse den kendte problematik om den skarpe adskillelse, de borgerlige partier herinde fastholder mellem offentlig og privat sektor. Og jeg må med det samme sige, at det er ikke nødvendigt med en stor ideologisk debat, den er meningsløs, for hvis ordførerne kender til livet uden for huset her, og det går jeg ud fra at de fleste gør, så er den knivskarpe adskillelse slut, eksisterer ikke mere. Der er brug for, at der tages yderligere fat i den retning.

Såfremt man af og til deltager i kommunale konferencer – og det er især henvendt til Venstreborgmestre – oplever man et latent ønske om, at der bliver udvidede muligheder for kommunerne til at medvirke til at skabe arbejdspladser. Inden for genbrugssektoren er der jo skabt en del arbejdspladser i nogle kommuner, ofte ved at der er taget en beslutning i et byråd, hvorefter man finder frem til nogle mennesker i kommunen, der bliver sat til at udføre tingene i praksis. Og det kan gøres på en lang række områder.

Jeg har lyst til at fortælle om en måde, som det ikke skal gøres på. I Vejle Amt er sådan et projekt sat i gang, og det er udmærket. Den dag det så kørte godt nok til, at en privat kunne overtage det – og det havde vi ikke noget imod – blev det solgt for én krone, et symbolsk beløb, én krone. Og det er jo mildest talt åbeligt. SF mener ikke, vi skal bære os tåbeligt ad. Den dag, et projekt, som er støttet, er i gang, kan klare sig selv og køre videre med enten medarbejderne eller nogle andre, der kommer ind og ger-

ne vil køre det videre, så må der selvfølgelig aftales en betalingsordning, så kommunen får nogle af pengene tilbage – måske ikke dem alle sammen, men i hvert fald nogle af dem – og jeg vil da sådan set sige mest muligt, for så kom der jo nye penge til at sætte nye ting i gang. Det må jo være det, der skal være meningen, ikke at man skal forære tingene væk.

Vi vil altså gerne have en accept fra statens side af, at en kommunal erhvervs politik er et behov, der skal opfyldes. Og her vil jeg pege på, at det kan betale sig for politikerne at kaste et blik på de øvrige nordiske lande, hvilket jeg kan forstå at industriministeren nu også er begyndt på. Man er faktisk længere fremme med kommunal erhvervs politik i de øvrige nordiske lande end i Danmark, og man kan vel ikke påstå, at socialismen dermed er indført i dem. De kendte statslige ordninger, der findes for iværksættere, produktudvikling, produktionsudvikling og opfinder, udnyttes faktisk i alt for lille grad af iværksættere. Alt tilgængeligt materiale viser, at disse ordninger mest bruges af allerede veletablerede virksomheder, og det skyldes jo meget ofte, at virksomhederne har råd til at have folk i gang med ansøgninger, opfølgninger osv. Iværksættere, der har en god idé, kommer til kort i det kendte system. De orker det ikke, det er for indviklet, det koster en masse tid og penge, og så opgiver de.

Det vil være helt oplagt at etablere kommunale handelshuse med ansatte konsulenter, der kan vurdere ideer, råde økonomisk og hjælpe med ansøgningsarbejdet. Hvis bare 2 gode ideer ud af 10 bliver en realitet, er pengene givet godt ud for den pågældende kommune. Ingen må jo glemme, at det er kommunerne, der i høj grad betaler, såfremt arbejdsløshed og afmagt griber en by. De kommunale iværksættercentre skal også starte direkte iværksætterkurser. Der er mange ting at tage højde for, hvis man vil sætte noget i gang, og ikke mindst den regnskabsmæssige side er det vigtigt at have greb om.

Igen må jeg sige, at de fleste kommuner allerede har oprettet erhvervskontorer eller -centre. Mange har så begået den fejl, at de arbejder for at få eksisterende virksomheder i andre byer til at flytte ind i deres eget lokalområde. Det er ærlig talt ikke særlig idérigt, for det er jo de færreste, der går med flytteplaner. Til gengæld er der klart det aspekt i det, at en kommune skal